

מכתבים

טר המוציא מיליונים מכספי הציבור בלי לתת דין וחשבון לאותו ציבור לאן זורמים הכספים.

אודה ולא אבוש: עד היום לא הצלחתי לגלות מי הוא זה שאישר לגודיק את ההקצבה. שר א' מטיל את האשמה על שר ב' ושר ב' ושר א' העביר את הכדור לשר ג' שהחזיר אותו לשר א' וכך הלאה וכך הלאה. בלי שהאשמים ישלמו בעד מעשיהם.

איתן ניר, תל-אביב

ראש הממשלה

מפלגת את העם!

אם גולדה מאיר סבורה שהיא הפי תיעה משהו בהצעתה האחרונה כי "הצעות של אבי נרי, בן-אמוץ וקרי נן לא נוגעים לה כחוט השדרה" הרי שהיא חיה באש-ליות.

כולנו יודעים כי דיוק מה יחסה של גולדה אל אנשים הדורשים צדק לכל ואשר מטיחים את האמת בפרצופה. הייתי מופתע לו היא לא היתה אומרת את שאמרה.

ניתן רק להצטער על כך שראש ממשלת ישראל אשר מתפקדה ללכד את העם, מחלקת אותו לנתמדים ולא נחמדים ל"נוגעים לה" ול"לא נוגעים לה".

יעקב טימברג, תל-אביב

כופר

יציאה

האם אתם לא הודעו אתם לקרוא על דמי היציאה הגבוהים שתבעו מהאקדמאים היהודים ברוסיה? אינו הפליה בין דם לדם! גויים לא אבל יהודים כן. אצלנו מדינה דמוקרטית נאורה, אין אפליה כזו. כאן כולם משלמים דמי יציאה (לפחות הם לא גבוהים...).

איזק לגוד, טבריה

העורב

הזמיר והחמור

"העולם הזה" 1825, "סיקורת — הדרך לגהינום", ביקורת על הוי פענו של אילי גורליצקי.

קראתי בעיתונכם את הביקורת על עונות האדם, ונוד כרתי בסיפורים פרסי יפה.

העורב והזמיר התוכחו מי שר יפה יותר, והסכימו שמי ששר יפה יותר ינקר את עיני השני, החליטו ש"החמור יהיה השור פט. שר הזמיר ב" קולו היפה, ואחריו

העורב בקולו הצורמני. והחמור פסק: העורב שר יפה יותר. רצה העורב לנקר את עיני הזמיר, החל הזמיר לבכות. אמר העורב: למה תבכה? כך קבענו מראש. ענה הזמיר בבכי: אינני בוכה על זה שאתה הולך לנקר את עיני, אלא על זה שהחמור החל להיות מבקר בשירה. מדוע עיתון כמו העולם הזה הולך לשאול את החמור דווקא בענייני אמנות. **אילי גורליצקי, תל-אביב**

● הערת מבקרת העולם הזה על סיופורו של הקורא אילי גורליצקי: החמור איננו בוכה על זה שהוא חמור, אלא על זה שהעורב חושב את עצמו לזמיר.

חלום

מימסרי

חלום ההנהגה ההיסטורית של מפ"ם: להכניס את המ"מ — ל"סד.

משנה רודיק, חיפה (המשך בעמוד 8)

אשת

השנה

הסנסציה של השנה היו גירושו של שר-הביטחון משה דיין. הצימוק שבסנסציה: אלישבע צ'יזום. לכן, עליכם לבחור בה כאשת השנה. **נאוה בלום, חדרה**

המאורע

של השנה

עובדה: גם השנה הוא הצליח לעשות זאת: להיות במרכז העניינים. אמנם לא כמו ב-1967 ובמלחמת ההתשה, אבל גירור שיו של משה דיין היו המאורע של השנה. מגדול ועד קטון ידעו לספר בפרטי פרטים על חייו האינטימיים של גיבורם, וזה מזכה אותו בחואר איש השנה. **משה לרנר, נתניה**

אצילות

השנה

אני לא מכירה נשים רבות שהיו מגיבות כמו רות דיין אחרי גירושיה. איזה אצילות. אף לא מילה אחת רעה נגד בעלה לשעבר. להיפך. למרות כל הצרות שהיא עברה במשך רוב 36 שנות נישואיה. על כך מגיע לה שתבחרו בה כאחת מאנשי השנה.

יפה נורוק, בני-ברק

תפארת

היסטורית

על המאורעות העיקריים שהתרחשו השנה בארץ צנו, מרחפת דמור תה של גולדה ש"לנו. היא זאת שת"ג. היא גאולה לעמנו. היא איש השנה. אני מתפלל שאלוהים ייתן לה כוח, בריאות ואריכות ימים כדי שתשיב לעם היושב בציון את תפארתו ההיסטורית.

בלום

ראובן בלום, רחובות

ממשמשת

השנה

לפיתחת-רפיה — עקרה-איקרית-בירי עם — לכל אלה מכנה-משותף אחד: ראש-הממשלה מנסה לטשטש את העוללות של ממשלתה במיקרים הנ"ל. לדעתי, השנה היא די הצליחה בכך. אבל בשנים הבאות יוגש לה ולסובבים אותה החשבון: הרוחקת השלום. כדי לא להיות גם מדי, אני מציעה לכנות אותה: מטשטשת השנה. **ר.נ. ירושלים**

מלחמה

בענקים

איש גדול נישא מעם התגלה ב-1972: הארכיבישוף יוסף רינא. בזכות מעשיו הוא איש השנה תשל"ב.

אני רוצה להסתכן בנבואה: האיש הזה, שיצא למלחמה בענקים, יצליח. תר שבי איקרית וברעם יחזור לאדמתם והעולם יוכיח לדעת שגם לדעת הקהל בישראל יש מה לומר וכשהיא אומרת זאת, מקשיבים לה.

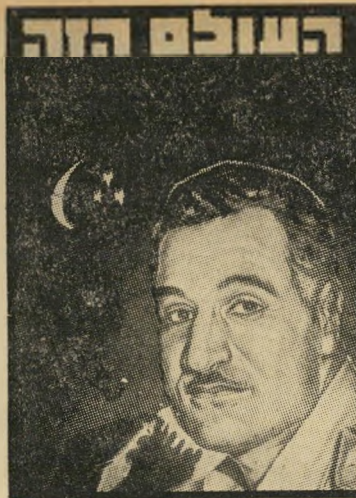
אני מקווה שאחרי שישלים את משימתו, ימשיך הארכיבישוף במאבק למען הבנה בין יהודים וערבים ויביא את השלום למרחבנו הנמצא עתה על פי תהום. **דויד גורלי, בתי-ים**

המלך

הוא עירום

הצגת השנה היא זו שהועלתה עליידי האמרגן גיורא גודיק. שמה: המלך הוא עירום.

בנסיעה אחת לחו"ל הצליח גודיק להעיר לות על פני השטח את דרכו של המיש

איש השנה תשמי"ז נשיא מצריים עבד אל-נאצר

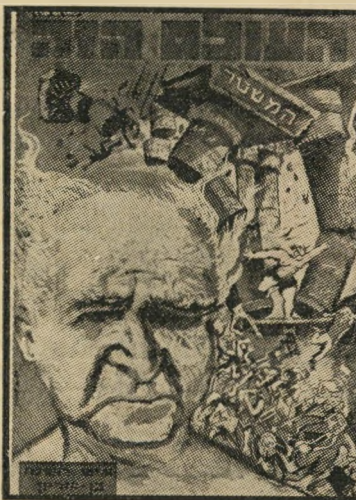
איש השנה תשמי"ז פרקליט תמיר

איש השנה תשכ"ב קורבן טובלן

איש השנה תשכ"א מרדח לבון

איש השנה תשכ"ה מפלג מפא"י בן-גוריון

איש השנה תשכ"ד יורש אשכול

איש השנה תשל"א

איש השנה תשל"ב